

Zajímavé botanické nálezy z regionu severní Moravy a Slezska XIII.

Martin Dančák & Petr Kocián (eds)

Interesting botanical records from the region of northern Moravia and Silesia XIII. – Acta Mus. Siles. Sci. Natur. 69: 29-45, 2020.

Abstract: The thirteenth volume of the series Interesting botanical records from the region of northern Moravia and Silesia reports some interesting findings of bryophytes and vascular plants from the region, namely *Campylopus introflexus*, *Abutilon theophrasti*, *Aira caryophyllea*, *Bolboschoenus planiculmis*, *Bupleurum rotundifolium*, *Cardaminopsis halleri*, *Corydalis intermedia*, *Crepis mollis* subsp. *succisifolia*, *Cyperus fuscus*, *Diphasiastrum complanatum*, *Equisetum ramosissimum*, *Galium rivale*, *Hypericum humifusum*, *Juncus filiformis*, *Melampyrum arvense*, *Misopates orontium*, *Moneses uniflora*, *Monotropa hypopitys*, *Myosotis discolor*, *Parietaria officinalis*, *Platanthera bifolia*, *Pyrola chlorantha*, *Trifolium ochroleucon*, *Urtica urens*, *Viola collina* and *Vulpia myuros*.

Key words: floristic records, bryophytes, vascular plants, Moravia, Silesia, Czech Republic

Úvod

V letošním třináctém pokračování Zajímavých nálezů z regionu severní Moravy a Slezska přinášíme nálezy nových (případně ověřených) lokalit jednoho druhu mechorostu a 25 taxonů cévnatých rostlin, jejichž autory je dvacet regionálně působících botaniků. Přehled všech taxonů, které byly v tomto seriálu dosud publikovány, je zveřejněn na internetových stránkách Moravskoslezské pobočky České botanické společnosti (www.ms-cbs.cz), kde jsou zároveň všechny dosud vyšlé díly ke stažení.

Metodika

Vymezení zájmové oblasti je dáno hranicemi Severomoravského kraje (okresy Bruntál, Frýdek-Místek, Jeseník, Karviná, Nový Jičín, Olomouc, Opava, Ostrava-město, Přerov, Šumperk a Vsetín) s přihlédnutím k blízkému okolí. Zařazeny jsou nálezy taxonů nových pro konkrétní území (například fytochorion), ohrožených, chráněných či jinak významných nebo zajímavých. Taxonomické pojetí a nomenklatura cévnatých rostlin se řídí Seznamem cévnatých rostlin květeny České republiky (Danihelka *et al.* 2012), mechorostů Bryoflorou České republiky (Kučera *et al.* 2012) a syntaxonů Vegetací České republiky (Chytrý 2007, 2009, 2011, 2013). Za jménem taxonu je v závorce uvedena případná kategorie ohrožení podle aktuálního vydání Červeného seznamu cévnatých rostlin České republiky (Grulich 2017) respektive Bryoflóry České republiky (Kučera *et al.* 2012) a kategorie ochrany dle vyhlášky č. 395/1992 Sb. v platném znění. Jednotlivé lokality jsou zařazeny do fytochorionů dle regionálně-fytogeografického členění ČR (Skalický 1988). Mapovací pole, které odpovídá středoevropskému floristickému síťovému mapování (Slavík 1971), je uváděno ve velikosti ¼ základního pole. Souřadnice jsou zapsány v souřadnicovém systému WGS-84 a byly odečteny spolu s nadmořskou výškou z GPS přístrojů nebo z mapového podkladu www.mapy.cz. Nálezy doložené herbářovými položkami jsou označeny akronymem příslušné herbářové sbírky, přičemž mezinárodní akronymy veřejných herbářů se řídí aktuálním seznamem Index herbariorum (Thiers 2019). Doklady v soukromých sbírkách jsou označeny zkratkou „herb.“ společně s příjmením vlastníka herbáře. Pokud nebyl pořízen herbářový doklad, jsou nálezy označeny zkratkou „not.“, případně slovem „foto“, pokud byla pořízena fotodokumentace.

MECHOROSTY / BRYOPHYTA

Campylopus introflexus

21b. Hornomoravský úval

6671c, Holešov (distr. Kroměříž): železniční nádraží Holešov, kolej vlečky, 815 m JZ od kostela Nanebevzetí Panny Marie, 49°19'36,1"N, 17°34'16,2"E, 225 m n. m., železniční svršek, v pásu asi 120 m, roztroušený porost různě velkých polštářů o celkové ploše asi 18900 cm² (27. IV. 2019 leg. P. Kocián, herb. Kocián).

Rozšířením invazního mechu křivonožky vehnuté na severovýchodě České republiky se věnoval ve své práci Kocián (2019a), přičemž na základě systematického terénního průzkumu v letech 2013–2017 došlo k zaznamenání několika stovek lokalit a tím i k přehodnocení dosavadních nedostatečných znalostí o jeho rozšíření. Mech se na severovýchodě České republiky vyskytuje především ve větších lesních komplexech s výsadbou jehličnanů (mýtiny, prosvětlené lesy a jejich okraje) a také na antropicky ovlivněných stanovištích tvořených navážkami uhelné hlušiny na širším Ostravsku a Karvinsku (Kocián 2019a). Zcela ojedinělý výskyt byl zjištěn na železničním svršku na nákladovém nádraží v Kopřivnici (Kocián 2015).

Nyní prezentovaná lokalita z Holešova je druhým záznamem *Campylopus introflexus* na železnici (a to i v rámci celé ČR). Populace roste na slepé, málo využívané, koleji vlečky. V kolejišti je vysypána (patrně z odstavených vagónů) uhelná hlšina, a to může být i důvodem zavlečení mechu. *Campylopus introflexus* se totiž často vyskytuje na navážkách uhelné hlušiny, která je odpadem vznikajícím při těžbě černého uhlí na Ostravsku a Karvinsku a která se druhotně používá jako stavební materiál například při rekonstrukci silnic. Může tak být dopravována (a s ní i jednotlivé rostlinky mechu nebo jeho vegetativní propagule) i do značně vzdálených (a také netypických) míst po celé Moravě a Slezsku, což je příklad nálezů jak na nádraží v Kopřivnici, tak v Holešově.

Petr Kocián

CÉVNATÉ ROSTLINY / TRACHEOPHYTA

Abutilon theophrasti

76a. Moravská brána vlastní

6474a, Nový Jičín (distr. Nový Jičín): Kojetín, na zarůstajícím dně vypuštěné malé vodní nádrže Čerták, asi 1,3 km od kapličky v obci, 49°34'01,6"N, 17°59'58,7"E, 390 m n. m., 2 rostliny (16. VII. 2018 leg. J. Tkáčiková, herb. VM).

Mračňák Theophrastův je nepůvodní druh české květeny. Pochází z Asie (pravděpodobně z Číny) a v současnosti je rozšířen po celém světě kromě chladných oblastí (cf. Slavík 1992). V České republice je vázán na teplejší území Čech a Moravy, kde zpravidla přechodně roste jako plevel na polích nebo na obdobných člověkem narušovaných místech (nádraží, skládky, apod.). Přestože se v posledních desetiletích na naše území zvýšil přísun semen tohoto jednoletého druhu, na severovýchodní Moravě se objevuje spíše vzácně. Z území severovýchodní Moravy je uváděn zpravidla z okrajů polí s pěstovanou kukuřicí (např. Koutecký *et al.* 2009), popř. ze železničních nádraží (např. Jehlík 1998).

Nález mračňáku Theophrastova na obnaženém dně vodní nádrže Čerták v roce 2018 představuje nový typ biotopu, ze kterého zatím druh uváděn nebyl. Pravděpodobně se na tuto lokalitu dostal v podobě semen přimíšených mezi kukuřicí (krmivo pro ryby). Na vzrostlých více než jeden metr vysokých rostlinách mračňáku byla v roce 2018 pozorována zralá semena, přesto při návštěvě lokality v následujícím roce už druh nebyl nalezen. Pravděpodobně semena nepřežimovala, také mohlo dojít k poškození semen nebo mladých rostlin při stavebních pracích, které probíhají při obnově hráze vodní nádrže a bagrování dna.

Jana Tkáčiková

Aira caryophyllea

(CR)

74a. Vidnavsko-osoblažská pahorkatina

5771d, Liptaň (distr. Bruntál): na předělu kosené louky a spíše xerothermního okraje navazujícího oblíku, asi 1,37 km JZ od kostela v obci, přibližně 50°12'48,9"N, 17°35'11,9"E; dvě drobné plošky asi 1 m od sebe, celkově asi 30 × 20 cm (6. VII. 2019 not. Z. Mruzíková & Z. Lukeš).

V minulosti byl na Osoblažsku (Mruzíková in Mruzíková & Hlisnikovský 2014) ovsíček vyvýšený nalezen také u PP Oblík u Dívčího Hradu a poměrně hojně stále roste na narušovaných plochách v loukách a pastvinách pod doubravami u Bučávky. Přesto, že výše uvedenou lokalitu u Liptaně navštěvují poměrně často a byla navštívena i při floristickém minikurzu v roce 2013, druh zde dosud unikál pozornosti.

Zuzana Mruzíková

Bolboschoenus planiculmis

(NT)

74a. Vidnavsko-osoblažská pahorkatina

5872a, Slezské Rudoltice (distr. Bruntál): dno vypuštěného rybníka asi 1,3 km JJV od zámku v obci, 50°11'42,6"N, 17°41'50,5"E, 295 m n. m., porost na ploše asi 7 × 1 m (6. VII. 2019 foto Z. Mruzíková, 28. IX. 2019 a 23. XI. 2019 leg. Z. Mruzíková & Z. Lukeš, herb. Mruzíková, det. M. Ducháček).

V červenci 2019 se podařilo na dně vypuštěného rybníka u Slezských Rudoltic objevit kvetoucí kamyšníky, které byly podle prvotních odhadů přiřazeny k druhu kamyšník polní (podle zaslané fotografie určil M. Ducháček). Velká část populace byla sterilní, resp. rostliny nevytvořily nažky. Teprve při sběru na konci listopadu se podařilo objevit i fertillní rostlinu a prvotní determinaci potvrdit.

Jedná se teprve o druhou lokalitu s výskytem kamyšníků na Osoblažsku. V roce 2013 během floristického minikurzu byl u Slezských Pavlovic zaznamenán *Bolboschoenus laticarpus* (Mruzíková & Hlisnikovský 2014). Nyní byl u Slezských Rudoltic nalezen *Bolboschoenus planiculmis*, přičemž se jedná o druhou lokalitu daného druhu v moravsko-slezském regionu (cf. Pladias 2019).

Zuzana Mruzíková

Bupleurum rotundifolium

(CR)

76a. Moravská brána vlastní

6474b, Štramberk (distr. Nový Jičín): ruderální místo využívané jako skládka zahradního odpadu a dříví na západním úpatí Zámeckého vrchu, 150 m Z od Trúby, 49°35'32,7"N, 18°06'50,9"E, 375 m n. m., 20 rostlin (10. VI. 2019 leg. Jiří Kocián, herb. NJM).

Prorostlík okrouhlostý se dříve vyskytoval dosti hojně jako polní plevel v teplejších oblastech České republiky, ale na většině území vyhynul; z fytogeografického podokresu Moravská brána vlastní (76a) jsou známy jen ojedinělé historické údaje (Šourková & Hrouda 1997). Ve Štramberském krasu nebyl druh nikdy zaznamenán, publikovaný nálezy je tedy první z této oblasti a nejedná se tak o pozůstatek dřívějšího plevelného výskytu. S ohledem na charakter stanoviště je možné, že je druh pěstován v některé štramberské zahradě a na místo se jeho diaspory dostaly s vyvezeným zahradním odpadem; na místě roste zplaněle např. i okrasná *Lychnis coronaria*.

Jiří Kocián

Cardaminopsis halleri

84a. Beskydské podhůří

6475b, Pstruží (distr. Frýdek-Místek): příkop a okraj asfaltové lesní cesty Jezevčí stezka na masivu Ondřejníku, 350 m JV od Ondřejnického sedla (757 m), 49°34'22,9"N, 18°18'51,4"E, 659 m n. m., porost na 1 m² (16. V. 2019 not. Z. Lukeš).

Řeřišničník Hallerův se vyskytuje vzácně v Radhošťských Beskydech (99a), a to především v okolí Lysé hory. Výskyt v Beskydském podhůří (84a) je velmi vzácný, jedná se především o lokality kolem řek, kdy bývají semena této rostliny splavována z horských částí Beskyd (Měsíček *et al.* 1992), jak dokládá například nález v údolí Ostravice u Paskova (Foral *et al.* 2002). Nález řeřišničníku Hallerova na masivu Ondřejníku svědčí o horském charakteru květeny tohoto masivu v Beskydském podhůří, rozšíření tohoto taxonu je zde však nedokonale prozkoumáno.

Zbyněk Lukeš

Corydalis intermedia

(LC)

75. Jesenické podhůří

6169a, Horní Město (distr. Bruntál): Rešov, báze svahu se západní orientací v údolí Huntavy asi 40 m V od Fialova mlýna v národní přírodní rezervaci Rešovské vodopády, 49°52'40,7"N, 17°12'41,6"E, 410 m n. m., desítky rostlin (25. IV. 2019 leg. M. Hroneš & M. Rendárová, herb. OL).

6169a, Tvrdkov (distr. Bruntál): listnatý les v nivě Huntavy asi 240 m J od Fialova mlýna v národní přírodní rezervaci Rešovské vodopády, 49°52'33,3"N, 17°12'39,9"E, 410 m n. m., desítky rostlin (25. IV. 2019 not. M. Hroneš & M. Rendárová).

Dymnivka bobovitá je na severní Moravě a ve Slezsku velmi vzácným druhem. Častěji se vyskytuje pouze v západní a severozápadní části území, zejména v Rychlebských horách, nižších polohách Hrubého Jeseníku a na Osoblažsku (Hédl 2001b, Pladias 2019). Z celého fytochorionu Jesenické podhůří (75) je znám jediný údaj o výskytu tohoto druhu z území západně od Rudy u Rýmařova (Bureš 2003). Naše nálezy jsou poměrně překvapivé, protože pochází z floristicky exponovaného území národní přírodní rezervace Rešovské vodopády, ve kterém proběhlo několik inventarizačních průzkumů, přičemž žádný zdroj výskyt tohoto druhu neuvádí (Vansa 1983, Bureš & Burešová 1991, Dančák 2005). Jeden z průzkumů byl dokonce specificky zaměřen na jarní geofyty (Duda 1993, 1994). Dymnivka bobovitá se na první lokalitě vyskytuje v poměrně velkém počtu jedinců jen několik desítek centimetrů od turistické stezky, někteří jedinci dokonce rostou přímo pod informačním panelem o národní přírodní rezervaci. Další populace se nachází několik desítek metrů jižně po proudu Huntavy. Není vyloučeno, že se další populace tohoto druhu vyskytují dále v okolí toku jižně od národní přírodní rezervace. Z výše uvedeného lze soudit, že byl druh na lokalitě dosud přehlížen. K hlavním příčinám přehlížení patří zřejmě časná fenologie a také časté záměny s dalšími druhy dymnivek.

Michal Hroneš & Magdalena Rendárová

76a. Moravská brána vlastní

6572d, Kelč (distr. Vsetín): Babice, maloplošný fragment nevykácené dubohabřiny na jihovýchodním okraji lesního komplexu Jasenov, asi 1,5 km JV od kapličky v Babicích, 49°26'41,4"N, 17°46'47,9"E, 365 m n. m., sterilní porost se třemi kvetoucími rostlinami (20. IV. 2019 not. J. Tkáčiková).

6572b, Kelč (distr. Vsetín): listnatý les s převahou habru nad bývalým mlýnským náhonem, asi 1,0 km J od kostela sv. Petra a Pavla ve městě, 49°27'56,7"N, 17°49'23,6"E, 315 m n. m., desítky kvetoucích rostlin (20. IV. 2019 leg. J. Tkáčiková, herb. VM).

Dymnivka bobovitá je jarní geofyt rostoucí v listnatých a dostatečně prosvětlených smíšených lesích od nižších poloh až do oreofytika. Z východní Moravy nebyl tento druh

donečtva uváděn (cf. Smejkal 1988). V posledních deseti letech se ale objevují nálezy z Hostýnských vrchů (Dvořák & Dančák 2016), Javorníků i Radhošťských Beskyd (Popelářová *et al.* 2011). Ve fytochorionu Moravská brána vlastní (76a), odkud jsou dva výše zmíněné nálezy, tento druh pravděpodobně našel již v roce 1976 Jaroslav Tomášek. Jedná se ale pouze o nepublikovaný záznam nedoložený herbářovou položkou v Slavíkově archivu (Pladias 2019). Uvádí jej ze zámeckého parku v obci Branky. Bohužel není doložen herbářovou položkou, respektive nebyl nalezen v herbáři Muzea jihovýchodní Moravy ve Zlíně, kde je uložena většina sběrů J. Tomáška a také ve Slavíkově archivu je označen pouze jako zápis druhu bez dokladové herbářové položky. Pro potvrzení je nezbytné v další sezóně tento údaj přímo na lokalitě ověřit.

Na nově nalezených lokalitách byla dymnivka bobovitá součástí typického jarního aspektu dubohabřin. V případě první lokality tvořila rozvolněný porost zejména spolu s *Adoxa moschatellina*. Na druhé lokalitě rostla spolu s *Anemone nemorosa*, *Corydalis solida*, *Gagea lutea*, *Polygonatum multiflorum* a *Pulmonaria obscura*.

Vzhledem k přibývajícím nálezům je zřejmé, že dymnivka bobovitá je trvalou součástí květeny východní Moravy a je stále do jisté míry přehlížena.

Jana Tkáčiková

Crepis mollis* subsp. *succisifolia

(NT)

82. Javorníky

6775a, Huslenky (distr. Vsetín): lesní loučka v přírodní rezervaci Makyta, asi 880 m SV od kóty Makyta (922 m), 49°16'01,0"N, 18°10'09,1"E, 710 m n. m., asi 20 kvetoucích rostlin (22. VI. 2019 leg. M. Popelářová, herb. Popelářová).

Škarda měkká čertkusolistá má těžiště rozšíření ve střední Evropě, na území České republiky se vyskytuje na vhodných stanovištích roztroušeně, v moravských Karpatech však jen velmi vzácně (Kaplan & Kirschner 2004). Historicky je na východní Moravě zaznamenána pouze z několika lokalit v oblasti Hostýnských vrchů (81), Bílých Karpatech lesních (78) a Vsetínské kotliny (80a), po jedné lokalitě je zmíněna a doložena z Veřovických vrchů (80b) a Radhošťských Beskyd (99a; Kaplan in Kaplan *et al.* 2018, Pladias 2019). Naopak z fytogeografického okresu Javorníky (82) historická data schází (cf. Kaplan & Kirschner 2004).

Recentních lokalit je na tomto území Moravy zaznamenáno jen několik – převážně pochází z oblasti Bílých Karpat lesních (78), po jedné jsou zdokumentovány lokality ve fytochorionech Zlínské vrchy (79) a Hostýnské vrchy (81; Kaplan in Kaplan *et al.* 2018, Pladias 2019). Nález škardy měkké čertkusolité ve fytochorionu Javorníky (82) tak doplňuje mapu rozšíření tohoto taxonu na východní Moravě, současně je zřejmě prvním záznamem pro daný fytochorion.

V lesním celku pod vrcholem Makyty roste škarda měkká čertkusolistá na střídavě vlhké lesní loučce ve vegetaci stojící na rozhraní svazů *Arrhenatherion* a *Violion caninae*. Typicky jsou přítomny další druhy tolerující vysychání substrátu, jako *Betonica officinalis*, *Cirsium palustre*, *Colchicum autumnale*, *Dactylorhiza fuchsii*, *Gladiolus imbricatus* a *Tussilago farfara*. Druhově pestrá lesní louka je pozůstatkem původní rozsáhlejší mozaiky luk na severním úbočí Makyty, existující ještě do poloviny minulého století (Řičan 1927, Cenia 2019).

Marie Popelářová

Cyperus fuscus

(NT)

84a. Beskydské podhůří

6475a, Tichá (distr. Nový Jičín): vyjetá kaluž na svažité louce, 300 m ZSZ od kapličky u Telecí, 49°35'03,7"N, 18°13'41,2"E, 390 m. n. m., desítky fertilních rostlin (17. VIII. 2019 leg. D. Rožek, herb. Rožek).

Nejblíže výše uvedené lokalitě byl šáchor hnědý nalezen na břehu vodní nádrže Větrkovice (Hlisnikovský in Kocián 2019b) nebo také v okolí Palkovic (Lukeš 2017). Nově byl tento druh

nalezen i v prostoru mezi těmito lokalitami. Na louce se západně orientovaným svahem jsem v kaluži vytvořené zemědělským strojem zaznamenal několik desítek plodných exemplářů. Nedaleko rostla také jehlice rolní.

David Rožek

Diphasiastrum complanatum

(EN, §3)

97. Hrubý Jeseník

5868b, Adolfovice (distr. Jeseník): v břehu lesní cesty na severozápadním úbočí Točnicku (1143 m), na třech mikrolokalitách (vše 15. VIII. 2019 not. R. Štencel):

- a) 50°09'20,5"N, 17°08'37,3"E, asi 1080 m n. m., na ploše asi 1 × 1 m, fertilní;
- b) 50°09'23,2"N, 17°08'43,4"E, asi 1060 m n. m., na ploše asi 40 × 30 cm, sterilní, zastíněný smrkem;
- c) 50°09'25,8"N, 17°08'47,0"E, asi 1055 m n. m., malý sterilní trs, na ploše asi 10 × 10 cm.

5968b, Rejhotice (distr. Šumperk): jihovýchodní strana hráze horní nádrže přečerpávací vodní elektrárny Dlouhé stráně (1353 m), rozvolněný porost na plošině mezi okružní silnicí a patou hráze, 50°04'21,2"N, 17°09'38,6"E, asi 1310 m n. m., plodné rostliny na ploše asi 1 × 1 m (30. VII. 2018 not. R. Štencel).

Plavuníky, zejména plavuník alpský a plavuník zploštělý, jsou v posledních letech v Jeseníkách nalézány na různých narušovaných stanovištích, typicky na okrajích lesních cest a sjezdovkách. Nově nalezené lokality plavuníku zploštělého doplňují informace o rozšíření druhu v tomto území. Množství nových lokalit bylo publikováno v seriálu Additamenta (např. Hadinec & Lustyk 2016).

Radek Štencel

Equisetum ramosissimum

(VU, §3)

72. Zábřežsko-uničovský úval

6267b, Mohelnice (distr. Šumperk): železniční stanice Mohelnice, v kolejišti asi 400 m od vchodu staniční budovy ve směru na Olomouc, 49°46'24,6"N, 16°56'42,9"E, 256 m n. m., porost o rozloze asi 800 m² (17. VII. 2016 not. O. Pospíšil).

6268d, Červenka (distr. Olomouc): železniční stanice Červenka, v kolejišti asi 70 m od konce 2. nástupiště ve směru na Mohelnici, 49°43'30,4"N, 17°05'19,5"E, 236 m n. m., porost na ploše asi 2 m² (17. VII. 2016 not. O. Pospíšil, 17. VI. 2019 leg. K. Vojtěchová & V. Taraška, OLM).

Přirozenými biotopy přesličky větevnaté jsou především písčiny a suché trávníky, vzácněji roste též na říčních náplavech, sutích či slatinách (Holub 1972, Hrouda & Krahulec 1982, Hrouda 1988). V současnosti však bývá častěji nalézána na antropogenních stanovištích, jako jsou lomy (Pospíšil 2017), odkaliště (Kantorová 2018), ale zejména železniční násypy a kolejiště (Hlisnikovský 2018). Takového charakteru je i výskyt na nádražích v Mohelnici a Července. Obě lokality spadají do fytochorionu Zábřežsko-uničovský úval (72), z nějž není tento druh uváděn v Květeně ČR (Hrouda 1988), ani nebyla nalezena žádná položka během zpracování rozšíření druhu v České republice (L. Ekrt, in litt.). Nejbližší známé recentní lokality leží rovněž na III. tranzitním železničním koridoru, a to v obou jeho směrech. Ve směru na jihovýchod jsou to vlakové stanice Brodek u Přerova a Přerov. Odsud přesličku větevnatou uvádí M. Dančák (Dančák in Hadinec & Lustyk 2006), avšak již dříve ji zde sbíral Homola (1986, 2001 leg. T. Homola, OLM). Směrem na severozápad leží nejbližší lokalita patrně až ve východních Čechách, na nádraží v České Třebové (27. X. 2017 not. O. Pospíšil). V rámci České republiky jsou populace přesličky větevnaté soustředěny do dvou geograficky relativně izolovaných oblastí, z nichž jedna má jádro v českém termofytiku a druhá sahá od jižní Moravy Vněkarpatskými sníženinami až do Ostravské pánve (cf. Slavík 1986, Pladias 2019). Bude-li však šíření přesličky podél železničního koridoru pokračovat, může dojít k propojení populací v obou těchto oblastech.

Ondřej Pospíšil, Kateřina Vojtěchová & Vojtěch Taraška

Galium rivale

(LC)

97. Hrubý Jeseník

- 5869b, Bílý Potok (distr. Bruntál): Medvědí vrch (1216 m), lesní cesta přímo pod vrcholem na západním úbočí, 50°09'48,7"N, 17°18'16,6"E, 1111 m n. m., desítky jedinců, dobře vyvinuté kvetoucí rostliny (9. VIII. 2017 not. M. Chudomelová & R. Hédl).
- 5869d, Bílý Potok (distr. Bruntál): přírodní rezervace Skalní potok, příkop asfaltové lesní cesty údolím Skalního potoka (Skalní cesta), asi 350 m od jejího napojení na silnici Vidly – Vrbno pod Pradědem, 50°07'30,2"N, 17°18'02,4"E, 706 m n. m., desítky jedinců, dobře vyvinutá populace na ploše asi 1 m² (3. X. 2019 not. R. Hédl).

Svízel potoční je relativně málo častý prvek nelesní vlhkomilné, nitrofilní a tedy i odpovídající synantropní vegetace střední a východní části Moravy a Slezska (např. Hédl 2016). Výskyty na západní Moravě a v Čechách jsou vzácné a jde pravděpodobně o zavlečené populace (Štěpánková & Kaplan 2000). Jako výškové maximum druhu je uváděno údolí Opavy u Vrbna pod Pradědem, zhruba 500 m n. m. (Štěpánková & Kaplan 2000). O to více překvapily nálezy z roku 2017 přímo pod vrcholem Medvědího vrchu (nové výškové maximum pro ČR) a z roku 2019 v údolí Skalního potoka, oba v blízkosti výše zmíněného Vrbna pod Pradědem. Výskyty mají jasně synantropní charakter a jsou zde patrně odnedávna, protože populace nezabíraly více než 1 m². Svízel se sem rozšířil nepochybně v souvislosti s pohybem vozidel lesní správy, protože obě komunikace nejsou veřejné. Možný zdroj diaspor je ve východním podhůří Hrubého Jeseníku, odkud je evidováno několik výskytů (Pladias 2019).

Radim Hédl

Hypericum humifusum

(NT)

74a. Vidnavsko-osoblažská pahorkatina

- 5772c, Bohušov (distr. Bruntál): kosená louka při Karlovském potoce nad silnicí naproti Bohušovského rybníka, na více místech na ploškách narušených od zvěře; střed louky přibližně 50°14'16,2"N, 17°41'42,3"E, 250 m n. m., celkem asi 60 převážně kvetoucích rostlin (19. VII. 2019 not. Z. Mruzíková).

Třezalka rozprostřená patří mezi nenápadné druhy rostlin, které mohou být snadno přehlédnuty, což dokazují i nálezy jiných autorů (např. Kalníková 2018) z posledních let. Z lokalit, kde jsem ji na Osoblažsku zaznamenala (cf. Mruzíková 2014) se u Bohušova zatím jedná o nejbohatší populaci. Rostliny vyrostly na více místech na ploškách narušených od zvěře – v severní části louky dvě plochy s pár jedinci, při jejím jihozápadním okraji větší množství plošek až s nižšími desítkami rostlin.

Zuzana Mruzíková

80a. Vsetínská kotlina

- 6574b, Rožnov pod Radhoštěm (distr. Vsetín): hlinito-písčité lesní cesta na východním úbočí Karlova kopce, asi 390 m VVJ od kóty Karlův kopec (480 m), 49°27'43,2"N, 18°09'52,4"E, 430 m n. m., na ploše asi 60 m² několik desítek rostlin (29. VIII. 2019 leg. M. Popelářová, herb. Popelářová).
- 6574b, Zubří (distr. Vsetín): „anglický trávníček“ před rodinným domem, asi 280 m JJV od kostela sv. Kateřiny, 49°27'58,0"N, 18°05'41,9"E, 370 m n. m., na ploše asi 5 m² tvoří spolu s *Isolepis setacea* subdominantu porostu (20. VII. 2010 not. L. Šimurdová; 15. IX. 2017 not. M. Popelářová).
- 6575a, Dolní Bečva (distr. Vsetín): lesní paseka na jihozápadním úbočí Černé hory, asi 1,32 km JZ od kóty Černá hora (901 m), 49°28'20,1"N, 18°11'13,1"E, 580 m n. m., několik desítek rostlin na ploše asi 10 m² (6. VIII. 2013 not. M. Popelářová).
- 6575a, Rožnov pod Radhoštěm (distr. Vsetín): Tylovice, kamenito-hlinitá lesní cesta na východním úbočí kopce Klůzov, asi 310 m od kóty Klůzov (489,9 m), 49°27'44,3" N, 18°10'31,8"E, 450 m n. m., několik rostlin na ploše asi 0,5 m² (25. VII. 2013 not. M. Popelářová).

99a. Radhošťské Beskydy

6575c, Hutisko-Solanec (distr. Vsetín): jalovcová pastvina v přírodní památce Poskla 3, asi 450 m SSV od kostela sv. Josefa, 49°26'08,3"N, 18°13'23,5"E, 560 m n. m., asi 10 rostlin (20. VIII. 2015 not. M. Popelářová).

Třezalka rozprostřená roste roztroušeně po celém území České republiky, chybí na jižní Moravě (Zelený 1990), což poměrně ostře kontrastuje s jejím výskytem v severní polovině Moravy (cf. Pladias 2019). Přitom výskyt na východní Moravě od severu vyznívá v severovýchodní části Vsetínska, tj. na Rožnovsku (cf. Pavelka & Trezner 2001, Pladias 2019). Výše uvedené lokality z Rožnovska doplňují znalosti o rozšíření a biotopových preferencích třezalky rozprostřené v kvadrátech 6574 a 6575, odkud je druh z několika lokalit zmiňován i dalšími autory (cf. Pladias 2019). Kromě asi nejběžnějšího stanoviště, lesních cest, byly rostliny zaznamenány také na lesní pasece a dočasně i na obnažených ploškách půdy v jalovcovém pasínku. Za poměrně raritní lze považovat naopak letitý výskyt početné silné populace třezalky rozprostřené v „anglickém trávníčku“ před rodinným domem, kde tvoří, spolu s *Isolepis setacea*, subdominantu porostu. Všechny zaznamenané lokality se nachází na nevápničitých substrátech.

Marie Popelářová

Juncus filiformis

99a. Radhošťské Beskydy

6477a, Morávka (distr. Frýdek-Místek): okraj podmáčené cesty v přírodní rezervaci Ropice, asi 480 m SZ od vrcholu Ropice (1082 m), 49°35'57"N, 18°34'52"E, 984 m n. m., jediný polykormon (2. VI. 2018 leg. D. Szokala, herb. Szokala, rev. J. Kirschner).

Sítina nitřovitá je poměrně běžná v Hercyniku, kdežto v moravském Karpatiku prakticky chybí. Z těšínských hor (tedy SV části Moravskoslezských Beskyd a Slezských Beskyd) ji bez konkrétních lokalit uvádějí již Wimmer (1857), Kolbenheyer (1862) a Schube (1904), z mokřadů Slezských Beskyd rovněž Fiek (1881) z Baraniej góry v Polsku. Kupodivu nebyla v Moravskoslezských Beskydech zaznamenána J. Dudou (Duda 1950) v rámci jeho průzkumu beskydských vrchovišť a rašelinných luk. Do jaké míry se zde vyskytovala, není tedy úplně jasné. Udávána je K. Filipovou z povodí Černé Ostravice ze Starých Hamrů (Filipová 2002). Z Beskydského podhůří jsou uváděny četné recentní nálezy, především z oblasti Jablunkovska (cf. Pladias 2019). Ty jsou však převážně nedoložené a lokality se nedaří ověřovat (D. Hlisnikovský, in litt.).

Daniel Szokala

Melampyrum arvense

(VU)

73b. Hanušovická vrchovina

6067a, Hostice (distr. Šumperk): okraje mezi a okolí malého zarostlého lůmku asi 100 m JZ od bezejmenné kóty 401,2 m, asi 500 m V od kapličky v Hosticích, 49°59'35"N, 16°53'17"E, 380–390 m n. m., tisíce kvetoucích rostlin (17. VII. 2019 not. R. Štencel).

Černýš rolní je ve fytogeografickém podokrese Hanušovická vrchovina vzácným druhem. Z území je známo jen několik starších údajů o jeho výskytu, např. od Hrabenova z roku 1982 (Holub in Grulich 2009), Bludova z roku 1993 (Deyl 1994, Deyl 1995a) nebo z roku 1991 právě od Hostic (Deyl 1995b). Na loukách v okolí výše uvedené lokality výskyt černýše rolního nově udává J. Černá v roce 2018 v rámci aktualizací vrstvy mapování biotopů (Černá 2019). Při návštěvě lokality v červenci 2019 byla potvrzena početná a vitální populace jak v bezprostředním okolí lůmku, tak po okrajích mezi a luk v jeho okolí.

Radek Štencel

Misopates orontium

(EN)

76b. Tršická pahorkatina

6471c, Veselíčko (distr. Přerov): stepní a keřová formace na zlomovém svahu s jihovýchodní orientací nad chatami v místní části Tupec, asi 100 m JV od nového vysílače, 49°32'32,8"N, 17°31'21,7"E, asi 310 m n. m., desítky rostlin (11. X. 2019 leg. P. Blahut, herb. Blahut).

Starší údaje až do roku 2005 o výskytu tohoto archeofyta na severní a střední Moravě shrnula na základě revize herbářových dokladů Cimalová (2006). Nejbližší nové lokalitě byl šklebivec přímý zaznamenán u Dolního Újezdu v roce 1976 (Deyl 1990) a u nedalekých Staměřic v roce 2014 (Kocián in Kocián 2019b).

Petr Blahut

Moneses uniflora

(EN, §2)

73a. Rychlebská vrchovina

5768d, Lipová-lázně (distr. Jeseník): Dolní Lipová, údolí potoka Miroslav, na mikrolokalitách:

a) na několika místech ve smrčíně u potoka, asi 260 m SSZ od Opavské chaty na Miroslavi, 850 m JJV od parkoviště Ski Centrum Miroslav, 50°12'47,3"N, 17°07'39,5"E, asi 650 m n. m., celkem 32 kvetoucích rostlin, sterilní růžice nepočítány (6. VI. 2015 not. J. Ondryáš);

b) na několika místech ve smrčíně u potoka, asi 510 m SZ od Opavské chaty na Miroslavi, 615 m JJV od parkoviště Ski Centrum Miroslav, 50°12'54,4"N, 17°07'33,7"E, asi 640 m n. m., celkem 156 kvetoucích rostlin, sterilní růžice nepočítány (4. VI. 2016 not. J. Ondryáš).

5768d, Lipová-lázně (distr. Jeseník): Dolní Lipová, Anenské údolí, na mikrolokalitách:

a) na několika místech v kulturní smrčíně v údolí bezejmenného pravostranného přítoku Anenského potoka, asi 2,05 km JV od kostela sv. Václava v Lipové-lázních, 50°12'45,1"N, 17°08'58,4"E, asi 575 m n. m., celkem 31 kvetoucích rostlin, sterilní růžice nepočítány (3. VI. 2016 not. J. Ondryáš);

b) na několika místech v kulturní smrčíně při jihovýchodním okraji louky v Anenském údolí, asi 1,85 km JV od kostela sv. Václava v Lipové-lázních, 50°12'50,1"N, 17°08'55,4"E, asi 565 m n. m., celkem 148 kvetoucích rostlin, sterilní růžice nepočítány (3. VI. 2016 not. J. Ondryáš);

c) na několika místech v kulturní smrčíně asi 85 m V od okraje louky v závěru Anenského údolí, asi 1,65 km JV od kostela sv. Václava v Lipové-lázních, 50°12'59,5"N, 17°08'54,4"E, asi 550 m n. m., celkem 96 kvetoucích rostlin, sterilní růžice nepočítány (3. VI. 2016 not. J. Ondryáš);

d) na několika místech v kulturní smrčíně u Anenského potoka, JZ od okraje louky v závěru Anenského údolí, asi 1,7 km JV od kostela sv. Václava v Lipové-lázních, 50°12'49,2"N, 17°08'41,6"E, asi 575 m n. m., celkem 15 kvetoucích rostlin, sterilní růžice nepočítány (4. VI. 2016 not. J. Ondryáš).

V průběhu let 2014 až 2016 byl jednokvíték velekvětý nalezen na více místech v údolí Anenského potoka a potoka Miroslav jižně od Lipové-lázní. Publikována byla pouze lokalita „U Opavské chaty na Miroslavi“ (Hadinec & Lustyk 2015), zbývající lokality jsou zde představeny nově. Populace druhu, resp. počet kvetoucích jedinců jsou od té doby na všech lokalitách pravidelně sledovány.

Jan Ondryáš & Radek Štencel

97. Hrubý Jeseník

5869b, Heřmanovice (distr. Bruntál): v mechu mezi kameny na bývalé skládce dřeva v zatáčce lesní cesty „Devítková cesta“, asi 40 m SZ od lovecké chaty „Na Devítce“, 50°11'00,0"N, 17°19'11,5"E, 835 m n. m., 5 plodných rostlin a větší počet drobných sterilních listových růžic, v mechu těžko dohledatelných (16. X. 2019 not. R. Štencel).

5869b, Heřmanovice (distr. Bruntál): prameniště Sokolího potoka, na okraji smrkového porostu asi 10 m Z od pramene, asi 230 m V pod Medvědí cestou, 50°10'14,2"N, 17°18'40,0"E, 1020 m n. m., více než 50 sterilních růžic na ploše asi 1 m² (28. VI. 2019 leg. V. Provazová, K. Vojtěchová & V. Taraška, herb. OLM, rev. M. Štech).

5969c, Karlov pod Pradědem (distr. Bruntál): prameniště Volárky, asi 600 m JJZ od vrcholu Kamzičnicku, asi 250 m po spádnicí od turistické stezky „NS Po Hřebenech - světem horských luk“, 50°02'52,1"N, 17°13'32,7"E, 1275 m n. m., asi 50 rostlin, z toho několik plodných (2. VIII. 2019 foto V. Provazová).

5969c, Vernířovice (distr. Šumperk): přírodní rezervace Břidličná, horská smrčina v Jelením příkopu asi 570 m ZSZ od Jelení studánky, 50°02'13,7"N, 17°11'29,5"E, 1120 m n. m., jedna plodná rostlina a tři sterilní růžice (23. VII. 2019 foto V. Taraška & O. Popelka).

Fytocenologický snímek: plocha 200 m², datum 23. VII. 2019, zapsal V. Taraška & O. Popelka, sklon 30°, orientace Z. – E_{celk} (80 %), E₃ (60 %): *Picea abies* 4. – E₂ (5 %): *Picea abies* 1, *Daphne mezereum* +, *Acer pseudoplatanus* r, *Fagus sylvatica* r, *Sorbus aucuparia* r. – E₁ (65 %): *Calamagrostis arundinacea* 3, *Vaccinium myrtillus* 3, *Aconitum plicatum* 1, *Dryopteris filix-mas* 1, *Mercurialis perennis* 1, *Oxalis acetosella* 1, *Rubus idaeus* 1, *Acer pseudoplatanus* juv. +, *Cardamine flexuosa* +, *Circaea alpina* +, *Delphinium elatum* +, *Dryopteris dilatata* +, *Galium odoratum* +, *Hypericum maculatum* +, *Chaerophyllum hirsutum* +, *Luzula sylvatica* +, *Picea abies* juv. +, *Senecio nemorensis* agg. +, *Viola biflora* +, *Actaea spicata* r, *Asarum europaeum* r, *Cystopteris fragilis* r, *Epilobium montanum* r, *Fragaria vesca* r, *Galeopsis* sp. r, *Huperzia selago* r, *Milium effusum* r, *Moneses uniflora* r, *Mycelis muralis* r, *Myosotis nemorosa* r, *Myosotis sylvatica* r, *Paris quadrifolia* r, *Phegopteris connectilis* r, *Poa nemoralis* r, *Polygonatum verticillatum* r, *Polystichum lonchitis* r, *Ranunculus platanifolius* r, *Rumex arifolius* r, *Scrophularia scopoli* r, *Stellaria nemorum* r, *Trientalis europaea* r, *Veronica officinalis* r. – E₀ (50 %): neanalyzováno.

V celostátním červeném seznamu je jednokvíték velekvětý uveden jako kriticky ohrožený (C1), resp. ohrožený (EN) druh naší květeny (Grulich 2017). Tomu odpovídá i kategorie vzácného druhu (R), do níž je zařazen v červeném seznamu CHKO Jeseníky (Bureš 2013). Bureš (2013) z tohoto území vyjmenovává 17 recentních (nalezených většinou po roce 2000) a 11 historických lokalit. Během posledních několika let pak byl jednokvíték v Hrubém Jeseníku (97) a Rychlebské vrchovině (73a) nalezen na dalších nových místech (např. Hédl & Chudomelová 2014, Hadinec & Lustyk 2015, 2016 nebo dosud nepublikované nálezy Ondryáše uvedené v tomto díle Zajímavých nálezů), takže je v současné době z území CHKO Jeseníky známo celkem asi 30 lokalit. Rovněž na žádné ze zde prezentovaných lokalit nebyl tento druh dosud zaznamenán a tyto nálezy tak doplňují poznatky o jeho současném rozšíření.

V Jelením příkopu byl jednokvíték nalezen v těsné blízkosti jediného zde rostoucího exempláře kapradiny hrálovité, jejíž výskyt již v minulosti přitáhnul pozornost botaniků (cf. Bureš & Burešová 2009). Otázkou zůstává, jestli se jednokvíték na lokalitu rozšířil teprve v nedávné době, či zda byl v minulosti přehlédnut. Vzhledem k tomu, že jsme zde zaznamenali pouhé čtyři listové růžice, je nutno brát v potaz obě možnosti. Populace na prameništi Volárky je o něco početnější, čítá přes 50 listových růžic, ale lokalita není typickým biotopem jednokvítku. Jedná se o subalpínské prameniště bez zapojeného lesního porostu a populace může být ohrožena sukcesí.

Podobně početné jsou rovněž populace u pramene Sokolího potoka a u lovecké chaty „Na Devítce“. Protože tyto dvě lokality neleží, na rozdíl od předchozích dvou, v přírodní rezervaci, mohou být více ohroženy případnými nevhodnými lesohospodářskými zásahy a zejména změnami prostředí spojenými s kůrovcovou gradací probíhající v této části Jeseníků.

Dlouhodobější přežití jednokvítku je však nejisté na všech lokalitách, a to i vzhledem ke zkušenostem z jiných jeseníckých lokalit, kde došlo k rychlému vymizení tohoto druhu bez zjevných příčin (cf. Hédl 2001a).

Veronika Provazová, Vojtěch Taraška, Ondřej Popelka,
Radek Štencl & Kateřina Vojtěchová

Monotropa hypopitys

(VU)

84a. Beskydské podhůří

6475b, Pstruží (distr. Frýdek-Místek): bučina nad Naučnou stezkou Skalka vedoucí z Ondřejnického sedla na Skalku v masivu Ondřejníku, 400 m JVV od Stanovce (899 m), 49°33'34,2"N, 18°18'51,3"E, 774 m n. m., vyšší desítky rozkvétajících rostlin po celé ploše lesa (13. VII. 2019 not. Z. Lukeš).

Velmi bohatá populace hniláku smrkového v bučině masivu Ondřejníku dokresluje rozšíření tohoto druhu v Beskydském podhůří (84a), kde se jedná o velmi vzácný druh (Pladias

2019). Z blízkých lokalit je mi znám sporadický výskyt na Metylovické hůrce (524 m). U Lhotky pod Ondřejníkem roste příbuzný druh *Monotropa hypophegea* (vlastní nález, nepublikováno). Populace na Ondřejníku patří co do hustoty k nejbohatším lokalitám na severní Moravě.

Zbyněk Lukeš

Myosotis discolor

(NT)

75. Jesenické podhůří

6272c, Klokočůvek (distr. Nový Jičín): narušené místo v druhově bohaté louce na severovýchodním svahu kopce Čížovice, 290 m SSV od vrcholu, 49°43'47,5"N, 17°44'14,4"E, 530 m n. m. (1. VI. 2019 leg. Jiří Kocián, herb. OSM).

6272c, Klokočůvek (distr. Nový Jičín): nezapojená vegetace na suché druhově bohaté louce na jihovýchodním svahu kopce Čížovice, 445 m VJV od vrcholu, 49°43'33,8"N, 17°44'28,9"E, 490 m n. m. (1. VI. 2019 leg. Jiří Kocián, herb. OSM).

Pomněnka různobarvá je vzácný druh severovýchodní Moravy a Slezska, v posledních letech jsou však na různých místech oblasti objevovány její nové lokality (Mruzíková in Mruzíková & Hlisnikovský 2014, Hroneš & Trávníček 2016, Hroneš 2018, D. Horák, in litt. 2019). Z fytogeografického okresu Jesenické podhůří nebyl druh recentně znám. Nyní publikované lokality jsou od sebe vzdálené 500 m a na obou je biotop charakteristický narušeným povrchem v druhově pestrém sušším lučním společenstvu. Je pravděpodobné, že pomněnka různobarvá roste na podobných místech i na dalších lokalitách tohoto botanicky poněkud opomíjeného fytochorionu.

Jiří Kocián

Parietaria officinalis

(EN)

76a. Moravská brána vlastní

6474b, Ženkla (distr. Nový Jičín): listnatý les, okraj lesní cesty v její zatáčce, 1,24 km SSV od kóty Hlásnice (558 m), 49°34'28,7"N, 18°05'31,0"E, 420 m n. m., asi 40 rostlin (29. VI. 2018 not. Jiří Kocián).

Nová lokalita archeofytního a zdomácnělého drnavce lékařského nad Ženklovou má zřejmou florogenetickou vazbu na dlouhodobě známý výskyt druhu v blízkém Štramberském krasu.

Jiří Kocián

Platanthera bifolia

(VU, §3)

84a. Beskydské podhůří

6376a, Frýdek-Místek (distr. Frýdek-Místek): sady Bedřicha Smetany, asi 0,4 km V od náměstí Svobody, 49°40'30,5"N, 18°20'48,6"E, 286 m n. m., 1 kvetoucí jedinec (2. VI. 2019 foto D. Rožek).

Nález této ohrožené orchideje je překvapující hlavně díky izolovanosti lokality uprostřed města. S ohledem na pravidelnou údržbu travních ploch nemá vemeník dvoulistý mnoho šancí se zde prosadit. Důkazem toho byl později pozorovaný posečený exemplář s nedozrálými tobolkami.

David Rožek

Pyrola chlorantha

(CR)

73a. Rychlebská vrchovina

5768b, Vápenná (distr. Jeseník): rozvolněný březový hájek zhruba v úrovni hráze mezi jezírky a přilehlá bučina, asi 10 m SSV od severovýchodní hrany lomu Vycpálek (1,8 km SVV od kostela sv. Filipa), 50°17'25,9"N, 17°07'19,7"E, 495 m n. m., asi 288 rostlin (11. VI. 2019 foto M. Dýma; 27. VI. 2019 leg. R. Štencl, herb. OLM).

Jedná se o potvrzení a zpřesnění 19 let starého nálezu hruštičky zelenokvěté (Batoušek & Hédl in Hédl 2001b). U tohoto vzácného a kriticky ohroženého druhu je z nejbližšího okolí známo jen několik izolovaných historických lokalit, které nebyly v současnosti potvrzeny. Například ještě ve fytogeografickém podokrese Rychlebská vrchovina je to zaniklá lokalita v Bačově lese u České Vsi (Bureš & Burešová 1990, Bureš 2013). První autor současného nálezu narazil při monitoringu jiných druhů ve Vycpálkově lomu na několik jedinců hruštičky zelenokvěté, při společně návštěvě 27. 6. 2019 našel druhý autor na lokalitě celkem 245 sterilních a 43 plodných jedinců. V současnosti velmi vitální populace je stíněna vzrostlými stromy i zmlazujícím březovým a bukovým podrostem a je protkána sítí pěšin, neboť Vycpálkův lom je vyhledáván hledači minerálů a využíván k rekreačním účelům. Antropické narušování lokality může do budoucna znamenat ohrožení lokality.

Martin Dýma & Radek Štencl

Trifolium ochroleucon

(NT)

84a. Beskydské podhůří

6375d, Metylovice (distr. Frýdek-Místek): loučka na jihozápadním svahu Malé Horečky (400 m) v místě s teplomilnými rostlinami, 910 m JZ od kostela v obci, 49°36'34,2"N, 18°19'27,8"E, 395 m n. m., jedna rostlina (3. XI. 2018 not. Z. Lukeš); 4 rostliny (16. V. 2019 not. Z. Lukeš).

Tento druh teplomilných luk je v Moravskoslezských Beskydech (99) velmi vzácný a v Beskydském podhůří (84a) je více lokalit známo jen z okolí Frýdku-Místku (Pladias 2019). Lokalita jetele bleďožlutého u Metylovic se nachází na kosené části pikritového kopce, kde roste spolu s *Carex caryophylla*, *Betonica officinalis*, *Genista tinctoria* nebo *Trifolium montanum*.

Zbyněk Lukeš

Urtica urens

(VU)

74a. Vidnavsko-osoblažská pahorkatina

5771d, Dívčí Hrad (distr. Bruntál): pod schodištěm k rodinnému domu č. p. 108, asi 350 m JJZ od zámku v obci, 50°14'33,5"N, 17°38'04,5"E, 5 rostlin (1. VI. 2019 not. Z. Mruzíková).

5772a, Hlinka (distr. Bruntál): u plotu zahrádky vedle chodníku u č. p. 10, asi 140 m VSV od kostela v obci, 50°16'48,6"N, 17°40'21,3"E, do 10 rostlin (28. IX. 2019 not. Z. Mruzíková & Z. Lukeš).

Kopřivu žahavku, spadající mezi druhy v minulosti hojné, kteréžto značně ustoupily, jsem pozorovala prvně v roce 2013 při floristickém minikurzu na Osoblažsko ve Městě Albrechticích (Hlisnikovský in Mruzíková & Hlisnikovský 2014). Letos byla nalezena v intravilánech dvou dalších obcí, tentokrát na území vlastního Osoblažska. U plotu zahrádky v Hlince rostlo také několik jedinců *Verbena officinalis*, která byla nedaleko zaznamenána již v roce 2013 (Mruzíková in Kocián & Hlisnikovský 2014).

Zuzana Mruzíková

Viola collina

74a. Vidnavsko-osoblažská pahorkatina

5770a, Zlaté Hory (distr. Jeseník): Ondřejovice, listnatý lesík okolo skalky asi 390 m VJV kostela v obci (kóta 499 m), 50°15'21,9"N, 17°21'16,7"E, 498 m n. m., roztroušeně (26. IV. 2019 leg. Z. Mruzíková & V. Taraška, herb. OLM, det. M. Hroneš).

Violka chlumní se vyskytuje nejčastěji v teplých oblastech na sušších, stinných stanovištích s bazickým substrátem (Kirschner & Skalický 1990). Na severní Moravě a ve Slezsku roste poměrně vzácně (cf. Slavík 1990). Je vázána zejména na lokality s vápencovým podložím, jako je Hranický kras (Hradílek & Kincl 2008), vrch Kotouč u Štramberku (Grulich 2003) či skalní výchozy v okolí Hanušovic (1990, 1993 leg. Č. Deyl, OLM). Její nález v blízkosti vápencového lomu v Ondřejovicích proto není zcela překvapivý. Ze Slezské pahorkatiny (74) je violka chlumní historicky uváděna pouze od Krnova (Podpěra 1949) a jedná se tak zřejmě o jediný známý recentní výskyt v tomto fytogeografickém okrese.

Vojtěch Taraška & Zuzana Mruzíková

Vulpia myuros

(NT)

84a. Beskydské podhůří

6375d, Metylovice (distr. Frýdek-Místek): okraje podélného parkoviště u hřbitova v Metylovicích, především v jižní části, 270 m JZZ od kostela v obci, 49°36'45,6"N, 18°19'55,0"E, 389 m n. m., desítky odkvetlých a plodných rostlin (12. VII. 2019 not Z. Lukeš).

Jedná se o první nález mrvky myšího ocásku v katastru Metylovic. Další lokalita byla objevena v místní části Metylovičky na okraji pole (D. Hlisenkovský, in verb.). Nejbližší lokality se nalézají na okraji pole u Sviadnova a hráze přehrady u Brušperka (Hlisenkovský in Kocián 2019b), další nálezy tohoto druhu jsou kolem železničních tratí, nejbližší pak u Kopřivnice (Hlisenkovský 2018).

Zbyněk Lukeš

Summary

The naturalized neophyte *Abutilon theophrasti* is rarely found in northeastern Moravia, usually as a weed of field margins. It was newly found in a rather unusual habitat, on the exposed bottom of the Čerták pond in the village of Kojetín near the town of Nový Jičín.

A new locality of *Aira caryophylla*, a very rare and critically endangered species in the Czech Republic is presented. This locality represents only the fourth recent area of occurrence of the species in Moravia. Another population from the Osoblažsko region near the village of Bučávka (by the village of Liptaň) is vital.

Bolboschoenus planiculmis was found at an exposed bottom of a fishpond near the village of Slezské Rudoltice. This is unexpected and interesting finding not only for the Osoblažsko region but also for the whole northern Moravia and Silesia.

Bupleurum rotundifolium, an abundant weed in the past and critically endangered species nowadays, was recorded from one new locality in the town of Štramberk. Disposed garden waste is a possible dispersal vector for the diaspores.

The invasive moss *Campylopus introflexus* was recorded on the railway tracks in the Holešov railway station in central Moravia. In the Czech Republic, it is the second record of this species in such habitat.

Two new localities are presented for *Corydalis intermedia*, a regionally rare species in Moravian-Silesian region. Both localities have been found in the vicinity of the village of Rešov near the town of Rýmařov in Rešovské vodopády National Nature Reserve. The species has been probably overlooked here despite the relatively high intensity of botanical research at this site. Two other localities of the species have been found in the vicinity of the town of Kelč (district Vsetín) in the undergrowth of deciduous forests dominated by *Carpinus betulus*. Given the increasing findings, it is clear that *Corydalis intermedia* is a permanent part of the flora of eastern Moravia and is still overlooked to some extent.

Cardaminopsis halleri, a rare species of the Moravskoslezské Beskydy Mts, was found in the Ondřejník massif within the phytogeographical subdistrict Beskydské podhůří. This species is very rare in Beskydské podhůří, and this locality is the only recent one known in this area.

Crepis mollis subsp. *succisifolia* a rare subspecies of the Czech Carpathians, was found as a new species for the phytogeographical district Javorníky near the village of Huslenky. The species occurs in an intermittently wet meadow surrounded by a forest.

Two new localities of the endangered species, *Diphasiastrum complanatum*, from the Hrubý Jeseník Mts are reported.

Cyperus fuscus, is a species occasionally found in wet habitats in the region of northern Moravia and Silesia. A new locality was found near the village of Tichá. This locality is situated on a meadow where dozens of plants occur in a wet depression.

Equisetum ramosissimum, a vulnerable species in the Czech Republic, is often found in various man-made habitats, typically on railway embankments. This is also the case of populations recently found at the train stations of Mohelnice and Červenka in central Moravia. It seems that railways provide suitable conditions for spreading of this species.

Galium rivale, herbaceous species of eastern distribution in the Czech Republic, was recently found in two new localities in the Hrubý Jeseník Mts. They are both higher elevated than any of the existing records. Both occurrences are of synanthropic character. These new populations most probably arrived with forestry vehicles.

A new locality of *Hypericum humifusum* was found in the Osoblažsko region. This population consist of about 60 individuals which makes it the largest one in this area. Five new localities of this species from the surroundings of the town of Rožnov pod Radhoštěm are also presented to fill the gaps in the knowledge of its distribution and habitat preferences at the south border of its continuous distribution in the eastern part of Moravia.

The rare species in this region, *Juncus filiformis*, was found at one locality in the Moravskoslezské Beskydy Mts.

A new locality with large population of the vulnerable species, *Melampyrum arvense*, from the vicinity of the town of Šumperk is reported.

The endangered species, *Misopates orontium*, was found in a new locality near the village of Veselíčko, which is a second recent locality in the phytogeographical subdistrict Tršická pahorkatina.

The endangered species, *Moneses uniflora*, is recently known from approximately 30 localities in the Jeseníky protected landscape area. Here we present several new localities of this species in the area. Most of these populations consist of a relatively small number of individuals and their long-term persistence at these localities is thus uncertain.

Monotropa hypopitys, a rare species in the phytogeographical subdistrict Beskydské podhůří, was found on the slopes of Ondřejník massif. This population is very rich, with several dozen plants.

Myosotis discolor is a rare species in northern Moravia and Silesia, although, it was recorded from several new localities in the last years. Two new localities near the village of Klokočůvek are presented. Both sites are defined by a disturbed ground in the rich and rather xerophilous meadow. Targeted survey would probably lead to new findings of this species in this area and its surroundings.

A new locality of *Parietaria officinalis* near the village of Ženklaava has an obvious relation to the well-known occurrence of this species in the nearby Štramberský Karst.

Platanthera bifolia is rather abundant orchid species in the Moravskoslezské Beskydy Mts. However, its reported occurrence in a park in the centre of Frýdek-Místek city is exceptional.

Vital population of *Pyrola chlorantha*, a rare and critically endangered species, was confirmed at a birch and beech forest locality near Vycpálkův lom quarry in the phytogeographical subdistrict Rychlebská vrchovina after 19 years.

Trifolium ochroleucon, a species of rather thermophilous meadows, was found at a slope of the picrite hill Malá Horečka in the village of Metylovice. This is the only locality of this species in the village of Metylovice and its wide surroundings.

Two new localities of *Urtica urens*, a vulnerable species in the Czech Republic are presented from the villages of Dívčí Hrad and Hlinka in the Osoblažsko region. The nearest recently known localities are in the town of Město Albrectice.

The regionally rare species, *Viola collina*, was found in the vicinity of a limestone quarry in the village of Ondřejovice. This is the only recently known occurrence of this species in the phytogeographical district Slezská pahorkatina.

Vulpia myuros, a rather thermophilous species was found for the first time in the village of Metylovice.

Literatura

- Bureš L. (2003): Aktualizace mapovacího okrsku t0119, Aktualizace vrstvy mapování biotopů ČR. In: Nálezová databáze ochrany přírody [online]. – URL: <http://portal.nature.cz/> [cit. 10. 10. 2019]
- (2013): Chráněné a ohrožené rostliny Chráněné krajinné oblasti Jeseníky. Rubico, Olomouc, 314 pp.
- Bureš L. & Burešová Z. (1990): Navrhované chráněné území "Bačův les" u České Vsi. Ms. 15 pp. [Depon. In: Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Regionální pracoviště Olomoucko, Správa CHKO Jeseníky].
- (1991): CHPV Rešovské vodopády – ochranný plán. Ms., 16 pp. [Depon. In: Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Praha & Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Regionální pracoviště Olomoucko, Správa CHKO Jeseníky].
- (2009): *Polystichum lonchitis* (L.) Roth. In: Hadinec J. & Lustyk P. [eds]: Additamenta ad floram Reipublicae Bohemicae. VIII. – Zpr. Čes. Bot. Společ. 44: 293-294.
- Cenia (2019): Kontaminovaná místa. Ortofotomapa 1949–1956 [online]. – URL: <https://kontaminace.cenia.cz/> [cit. 1. 10. 2019].
- Cimalová Š. (2006): Historické a recentní rozšíření vzácných druhů polních plevelů severní a střední Moravy a Slezska. – Čas. Slez. Muz. Opava (A) 55: 165-192.
- Černá J. (2019): Aktualizace mapovacího okrsku CZ2508. Aktualizace vrstvy mapování biotopů ČR. In: Nálezová databáze ochrany přírody [online]. – URL: <http://portal.nature.cz/> [cit. 1. 10. 2019].
- Dančák M. (2005): Inventarizační průzkum NPP Rešovské vodopády z oboru botanika (cévnaté rostliny, biotopy). Ms., 11 pp. [Depon. In: Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Praha & Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Regionální pracoviště Olomoucko, Správa CHKO Jeseníky].
- Danihelka J., Chrtek J. Jr. & Kaplan Z. (2012): Checklist of vascular plants of the Czech Republic. – Preslia 84: 647-811.
- Deyl Č. (1990): Dubiny nad Moravskou bránou u Dolního Újezdu. Ms., 5 pp. [Depon. In: Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Regionální pracoviště Olomoucko, Olomouc].
- (1994): Erlánový kamenolom sev. od Bludova (25.7.1993). Ms., 3 pp. [Depon. In: Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Regionální pracoviště Olomoucko, Olomouc].
- (1995a): Erlánový kopeček u Bludova (18.7.1993). Ms., 4 pp. [Depon. In: Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Regionální pracoviště Olomoucko, Olomouc].
- (1995b): Svahová louka nad silnicí k Hosticím u Rudy n. M. (13.9.1991 a 31.5.1995). Ms., 3 pp. [Depon. In: Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Regionální pracoviště Olomoucko, Olomouc].
- Duda J. (1950): Beskydská vrchoviště a rašelinné louky. – Přírod. Sborn. Ostrav. Kraje 11: 66-92.
- (1993): Národní přírodní rezervace – Rešovské vodopády. Jarní aspekt cévnatých rostlin. Stav k 10. 5. 1993. Ms., 3 pp. [Depon. In: Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Praha & Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Regionální pracoviště Olomoucko, Správa CHKO Jeseníky].
- (1994): NPR Rešovské vodopády – severozápadní část. Jarní aspekt cévnatých rostlin. Stav k 2. 5. 1994. Ms., 1 pp. [Depon. In: Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Praha & Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Regionální pracoviště Olomoucko, Správa CHKO Jeseníky].
- Dvořák V. & Dančák M. (2016): Exkurze do PR Obřany v Hostýnských vrších. – Zpr. Moravskoslez. Poboč. ČBS 5: 15-17.
- Fiek E. (1881): Flora von Schlesien preussischen und österreichischen Antheils, enthaltend die wildwachsenden, verwilderten und angebauten Phanerogamen und Gefäss-Cryptogamen. J. U. Kern's Verlag, Breslau.
- Filipová K. (2002): Floristický výzkum v údolí řeky Černá Ostravice. – Čas. Slez. Muz. Opava (A) 51: 233-242.
- Foral M., Koutecká M., Lojkásek B. & Tížková V. (2002): Biologické hodnocení Ostravice - Paskov km 15.825-16.415. GHE, a.s. Ms. [Depon. In: Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Praha].
- Grulich V. [ed.] (2003): Výsledky floristického kursu České botanické společnosti v Novém Jičíně (4. – 10. července 1999). – Zpr. Čes. Bot. Společ. 38, Příloha 2003/2: 89-174.
- [ed.] (2009): Výsledky floristického kursu Československé botanické společnosti v Šumperku. – Zpr. Čes. Bot. Společ. 44, Příloha 2009/1: 107-150.
- (2017): Červený seznam cévnatých rostlin ČR. – Příroda 35: 75-132.
- Hadinec J. & Lustyk P. [eds] (2006): Additamenta ad floram Reipublicae Bohemicae. V. – Zpr. Čes. Bot. Společ. 41: 173-257.
- [eds] (2015): Additamenta ad floram Reipublicae Bohemicae. XIII. – Zpr. Čes. Bot. Společ. 50: 23-129.
- [eds] (2016): Additamenta ad floram Reipublicae Bohemicae. XIV. – Zpr. Čes. Bot. Společ. 51: 29-170.
- Hédli R. (2001a): Jednokvíték – životní historie a vymírání druhu. – Živa 5/2001: 207-208.
- (2001b): Vybrané vzácné a ohrožené rostliny Rychlebských hor a jejich severního podhůří. – Čas. Slez. Muz. Opava (A) 50: 271-283.
- (2016): Mokřadní exkurze na Vidnavské mokřiny a Zábřežské louky. – Zpr. Moravskoslez. Poboč. ČBS 5: 20-26.

- Hédli R. & Chudomelová M. (2014): *Moneses uniflora* (L.) A. Gray. In: Dančák M., Kocián P. & Hlisnikovský D. [eds]: Zajímavé botanické nálezy z regionu severní Moravy a Slezska VIII. – Acta Mus. Siles. Sci. Natur. 63: 272.
- Hlisnikovský D. (2018): Ferrovíatická flóra Moravskosleského kraje. Ms., 40 pp. [Depon. In: Česká zemědělská univerzita v Praze, Fakulta životního prostředí, Katedra ekologie, Praha].
- Holub J. (1972): Poznámky k československým taxónům čeledi *Equisetaceae*. – Preslia 44: 112-130.
- Hradílek Z. & Kincl L. (2008): Flóra a vegetace Národní přírodní rezervace Hůrka u Hranic. – Čas. Slez. Muz. Opava (A) 57: 237-258.
- Hroneš M. (2018): Exkurze údolím Bystřice u Moravského Berouna. – Zpr. Moravskoslez. Poboč. ČBS 7: 20-24.
- Hroneš M. & Trávníček B. (2016): *Myosotis discolor* Pers. In: Dančák M. & Kocián P. [eds]: Zajímavé botanické nálezy z regionu severní Moravy a Slezska X. – Acta Mus. Siles. Sci. Natur. 65: 247-248.
- Hrouda L. (1988): *Hippochaete* Milde – cídivka, přeslička. pp. 205-211. In: Hejný S. & Slavík B. [eds]: Květena České socialistické republiky. Vol. 1. Academia, Praha.
- Hrouda L. & Krahulec F. (1982): Taxonomická a ekologická analýza společného výskytu druhů rodu *Hippochaete* (*Equisetaceae*) a jejich kříženců. – Preslia 54: 19-43.
- Chytrý M. [ed.] (2007): Vegetace České republiky. Vol. 1. Travninná a keříčková vegetace. Academia, Praha, 528 pp.
- [ed.] (2009): Vegetace České republiky. Vol. 2. Ruderální, plevelová, skalní a suťová vegetace. Academia, Praha, 524 pp.
- [ed.] (2011): Vegetace České republiky. Vol. 3. Vodní a mokřadní vegetace. Academia, Praha, 828 pp.
- [ed.] (2013): Vegetace České republiky. Vol. 4. Lesní a křovinná vegetace. Academia, Praha, 552 pp.
- Jehlík V. [ed.] (1998): Cizí expanzivní plevele České a Slovenské republiky. – Academia, Praha, 506 pp.
- Kalníková V. (2018): *Hypericum humifusum*. – In: Dančák M. & Kocián P. [eds]: Zajímavé botanické nálezy z regionu severní Moravy a Slezska XII. – Acta Mus. Siles. Sci. Natur. 67: 150.
- Kantorová N. (2018): Květena Vendryně a sousedních vsí (Slezsko, Česká republika). – Acta Mus. Beskid. 10: 13-109.
- Kaplan Z. & Kirschner J. (2004): *Crepis* L. – škarda. pp. 509-536. In: Slavík B. & Štěpánková J. [eds]: Květena České republiky. Vol. 7. Academia, Praha.
- Kaplan Z., Koutecký P., Danihelka J., Šumberová K., Ducháček M., Štěpánková J., Ekrt L., Grulich V., Řepka R., Kubát K., Mráz P., Wild J. & Brůna J. (2018): Distributions of vascular plants in the Czech Republic. Part 6. – Preslia 90: 235-346.
- Kirschner J. & Skalický V. (1990): *Viola* L. – violka. pp. 394-431. In: Hejný S. & Slavík B. [eds]: Květena České republiky. Vol. 2. Academia, Praha.
- Kocián P. (2015): *Campylopus introflexus* (Hedw.) Brid. In: Dančák M., Kocián P. & Hlisnikovský D. [eds]: Zajímavé botanické nálezy z regionu severní Moravy a Slezska IX. – Acta Mus. Siles. Sci. Natur. 64: 220.
- (2019a): Invazní mech *Campylopus introflexus* na severovýchodě České republiky. Ms. Bakalářská práce, 100 pp. [Depon. In: Univerzita Palackého v Olomouci, Pedagogická fakulta, Katedra biologie, Olomouc].
- [ed.] (2019b): Nálezová databáze Moravskoslezské pobočky ČBS [online]. – URL: <http://www.nalezovka.cz/> [cit. 1. 10. 2019].
- Kocián P. & Hlisnikovský D. [eds] (2014): Nálezová databáze Moravskoslezské pobočky ČBS a záznamy rostlin během pilotního projektu. – Zpr. Moravskoslez. Poboč. ČBS 3, Příloha 2: 1-12.
- Kolbenheyer K. (1862): Vorarbeiten zu einer Flora von Teschen und Bielitz. – Verh. Zool.-Bot. Ges. Wien 12: 1185-1220.
- Koutecký P., Popelářová M., Lustyk P., Dančák M., Tkáčiková J. & Hlisnikovský D. [eds] (2009): Výsledky floristického kurzu České botanické společnosti ve Vsetíně (29. června – 5. července 2008). – Zpr. Čes. Bot. Společ. 44, Příloha 2009/1: 1-106.
- Kučera J., Váňa J. & Hradílek Z. (2012): Bryophyte flora of the Czech Republic: updated checklist and Red List and a brief analysis. – Preslia 84: 813-850.
- Lukeš Z. (2017): *Cyperus fuscus*. In: Dančák M. & Kocián P. [eds]: Zajímavé botanické nálezy z regionu severní Moravy a Slezska XI. – Acta Mus. Siles. Sci. Natur. 66: 240.
- Měsíček J., Slavík B. & Tomšovic P. (1992): *Cardaminopsis* (C. A. Meyer) Hayek – řeřišničník. pp. 116-122. In: Hejný S. & Slavík B. [eds]: Květena České republiky. Vol. 3. Academia, Praha.
- Mruzíková Z. (2014): *Hypericum humifusum* L. In: Dančák M., Kocián P. & Hlisnikovský D. [eds]: Zajímavé botanické nálezy z regionu severní Moravy a Slezska VIII. – Acta Mus. Siles. Sci. Natur. 63: 269.
- Mruzíková Z. & Hlisnikovský D. [eds] (2014): Výsledky floristického minikurzu Moravskoslezské pobočky ČBS po Osoblažsku (7.–9. června 2013). – Zpr. Moravskoslez. Poboč. ČBS 3, Příloha 1: 1-48.
- Pavelka J. & Trezner J. [eds] (2001): Příroda Valašska. Okres Vsetín. Český svaz ochránců přírody ZO 76/06 Orchidea, Vsetín, 504 pp.

- Pladias (2019): Pladias – databáze české flóry a vegetace, www.pladias.cz [online]. – URL: <http://www.pladias.cz/> [cit. 10. 10. 2019].
- Podpěra J. (1949): Jak proniká teplobytná květena do údolí jesenických a beskydských. – Přírod. Sborn. Ostrav. Kraje 10: 81-95.
- Popelářová M., Hlisnikovský D., Koutecký P., Dančák M., Tkáčiková J., Vašut R.J., Vymazalová M., Dvorský M., Lustyk P. & Ohryzková L. (2011): Rozšíření vybraných taxonů cévnatých rostlin v CHKO Beskydy a blízkém okolí (Výsledky mapování flóry z let 2006-2009). – Zpr. Čes. Bot. Společ. 46: 277-358.
- Pospíšil O. (2017): Variabilita přesliček *Equisetum ramosissimum*, *E. variegatum* a *E. ×meridionale* (Equisetaceae) vybraných lokalit Moravy. Ms., 79 pp. [Depon. In: Univerzita Palackého v Olomouci, Přírodovědecká fakulta, Katedra botaniky, Olomouc].
- Říčan G. (1927): Květena Makyty v Moravských Karpatech. – Sborn. Klubu Přírod. Brno 9 (1926): 34-44.
- Schube T. (1904): Flora von Schlesien, preußischen und österreichischen Anteils. Verlag von Wilh. Gottl. Korn, Breslau.
- Skalický V. (1988): Regionálně fyto geografické členění. pp. 103-121. In: Hejný S. & Slavík B. [eds]: Květena České socialistické republiky. Vol. 1. Academia, Praha.
- Slavík B. (1971): Metodika síťového mapování ve vztahu k připravovanému fyto geografickému atlasu ČSR. – Zpr. Čes. Bot. Společ. 6: 55-62.
- (1986): Fytokartografické syntézy ČSR. Vol. 1. Botanický ústav ČSAV, Průhonice, 200 pp.
- (1990): Fytokartografické syntézy ČR. Vol. 2. Botanický ústav ČSAV, Průhonice, 180 pp.
- (1992): *Abutilon* Mill. – mračňák. pp. 284-286. In: Hejný S. & Slavík B. [eds]: Květena České republiky. Vol. 3. Academia, Praha.
- Smejkal M. (1988): *Corydalis* DC. – dymnivka. pp. 496-501. In: Hejný S. & Slavík B. [eds]: Květena České socialistické republiky. Vol. 1. Academia, Praha.
- Šourková M. & Hroudá L. (1997): *Bupleurum* L. – prorostlík. pp. 322-329. In: Slavík B. [ed.]: Květena České republiky. Vol. 5. Academia, Praha.
- Štěpánková J. & Kaplan Z. (2000): *Galium* L. – svízel. pp. 122-156. In: Slavík B. [ed.]: Květena České republiky. Vol. 6. Academia, Praha.
- Thiers B. (2019): Index Herbariorum: A global directory of public herbaria and associated staff. New York Botanical Garden's Virtual Herbarium [online]. – URL: <http://sciweb.nybg.org/science2/IndexHerbariorum.asp> [cit. 1. 10. 2019].
- Vansa M. (1983): Návrh chráněného území Rešovské vodopády. Inventarizační průzkum botanický. Ms., 15 pp. [Depon. In: Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Praha & Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Regionální pracoviště Olomoucko, Správa CHKO Jeseníky].
- Wimmer F. (1857): Flora von Schlesien und österreichischen Antheils oder vom oberen Oder und Weichsel-Quellen-Gebiet. F. Hirt's Verlag, Breslau.
- Zelený V. (1990): *Hypericum* L. – třezalka. pp. 376-389. In: Hejný S. & Slavík B. [eds]: Květena České republiky. Vol. 2. Academia, Praha.

Editors' addresses: Martin Dančák, Department of Ecology and Environmental Sciences, Faculty of Science, Palacký University in Olomouc, Šlechtitelů 27, CZ-783 71 Olomouc-Holice, Czech Republic.
E-mail: martin.dancak@upol.cz

Petr Kocián, Nerudova 5, CZ-741 01 Nový Jičín, Czech Republic.
E-mail: petr.kocian@kvetenacr.cz